

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Caesario milite, qui Canonicis Bonnensibus debitam pecuniam negavit,
& gressum perdidit, cap. 58

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

*Religio-
sis saepe
falsò iri-
bui auar-
ritiam.*

Sæpe ordo noster à secularibus de auaritia iudicatur. CÆSARIUS: quod illi auaritiam, hoc nos dicimus esse prouidentiam: omnes hospites superuenientes, ex mandato regulæ tenemur sicut Christum suscipere, quibus si negaretur hospitalitas, qui modò ordinem iudicant de auaritia, tunc fortè ampliùs eundem iudicarent de impietate & immisericordià. Penè nulla domus est ordinis, quæ nō sit obligata debitis, tum propter hospites & pauperes, tū propter eos, qui quotidie conuertuntur, & sine scandalo repelli non possunt. Venim enim dispensatores nostros excusam, non de toto, sed de tanto, sæpe hac necessitate oportet illos, velint nolint, auere. Quanta pœna vitium auaritiæ in præsentī siue in futuro plectatur, vel quanta gloria & fructu diuitiarum cōtempus in præsentī etiam remuneretur, quibusdam tibi ostendam exemplis. Magna erit eius gloria in futuro.

CAPVT LVIII.

*Auari-
tia puni-
ta in hac
vita.*

*Periuiriū
punitur.
1. Tim. 6*

MILES quidam Cæsarius nomine, de proxima villa Wintere oriundus, fratrem habuit carnalem nomine Herminoldum, Bonnensis ecclesiæ Decanum; iste eidem Cæsario accommodauerat de pecunia ecclesiæ 20. marcas Colonienſis monete. Mortuo Decano, Præpositus & fratres militem, quia pecuniam sibi commodatam reddere recusauit, imò, quod deterius erat, omnino negauit, & quia illū testibus contincere non potuerunt iurare cōpulerūt. Miles verò, stimulatus auaritia, iurauit & pejerauit, equū ascendit & abiit, sed manū Domini effugere non potuit. Cū autē cōpleſset medium viæ, ire volens ad domum suam, procedere non potuit. Nam propter auaritiam, quæ radix est omnium malorum, Dominus gressum illius in terra fixit, & quia mentitus fuerat, linguæ eum officio priuauit. Sentiens se ille iusto Dei iudicio non posse loqui, neque procedere, vel saltem Bonnam redire, sanctum Abraham patriarcham, qui tunc ei in mentem venit, satis deuotè inuocauit, dicens: Sancte Abraham, si tuis meritis cum officio linguæ gressum recepero, mox Bonnam reuertar, & fratribus

fratribus suam pecuniam restituiam. Statim vt hæc voluit, loqui cœpit, gressumque recepit, pecuniam reddidit, & de perjurio pœnitentiam egit. Hæc idem Cæsarius retulit Abbati nostro, vir quidem simplex, & satis bene morigeratus, obiitque nouitius in domo nostra. APOLLONIVS: Si Deus adedò durè punit auaritiã in personis secularibus, putò quòd multo acriùs illam puniat in claustralibus. CÆSARIVS: Verum est, maximè vbi filiè adsunt, fallacia scilicet, & fraus, violentia, & contra misericordiam induratio cordis.

CAPVT LIX.

Cellerarius quidam ordinis nostri tentatus auaritia, viduam quandam defraudauit, immemor parabola Salomonis: Conturbat domum suã, quisequitur auaritiã. Dominus verò non immemor vindictæ, anno eodem totum penè vinum, quod monasterio creuerat, ita deteriorauit, vt nullius esset saporis vel coloris. Sentiens Abbas tantam plagam non esse sine causa, virginem Christi Azelinã, quæ temporibus meis Colonie fuit, vt sibi a Domino causam illius flagelli peteret reuelari, humiliter exorauit. Quod cū fecisset, responsum est ei, quia propter fraudem esset Cellerarij sui, quã in talẽ viduã exercuerat; & adiecit Dominus: Adhuc eum tangam vna plaga maiori. Quod factũ est ita: eodem enim anno, miles quidam omnem penè annonam monasterij incendit in horreis, sicque plaga cessauit. APOL. Cùm Deus valde sit misericors, quid est q̄ propter vnus hominis fraudem omnem puniat congregationem? CÆSARIVS: Sicut legitur in Iosue, propter auaritiã Achan, qui de anathemate Iericho tulit, in omnẽ populũ ira Dei defecit: nã sicut Deus misericors est, ita & iustus est. Si propter vnus meritũ saepe multitudini parcit, quid miraris, si dictante eius æquitate, aliquando propter vnus delictum multos punit? APOLLONIVS: Si hæc ita se habent, videtur mihi vtile subiectis, & necessarium prælati, vt frequenter officiales suos moneant, ne alicui fraudem inferat, ne fortè per hoc flagellũ cõtra se iudici

*Auaritia
religioso-
rum pu-
nita.*

Prou. 11.

Iosue 7.